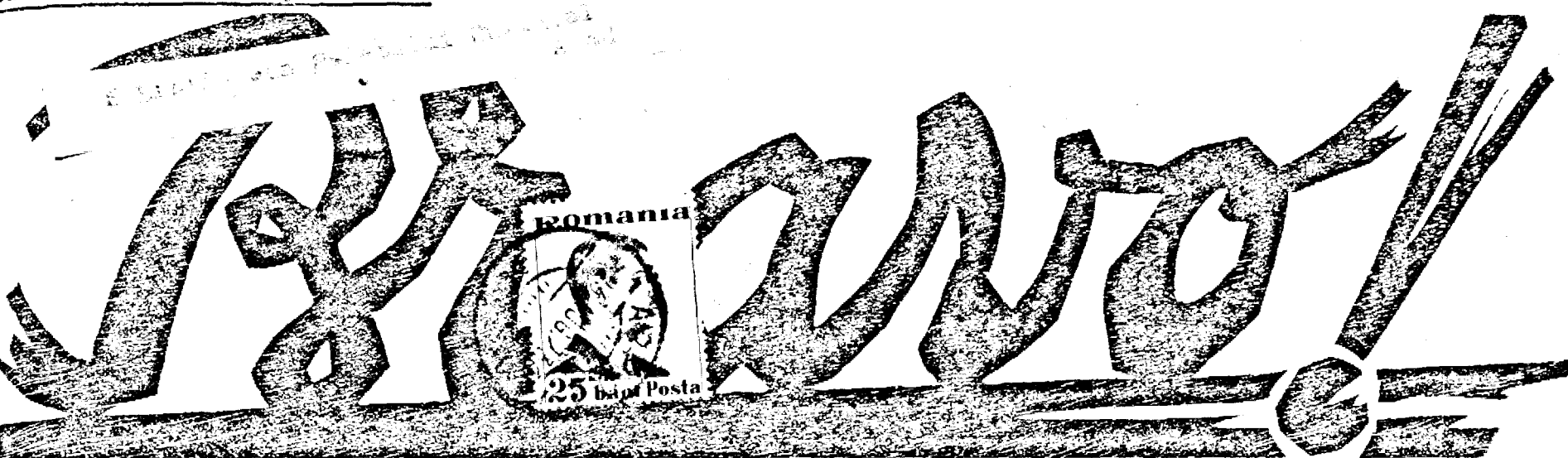

Stoian și Epstein

— O eliberare și o achitare —

Întâmplarea a făcut ca în timp în sala mare de ședință a tribunalului se desfășura procesul lui Stoian, șeful garajelor, Epstein, să fie pus în libertate. Dar să le luăm pe rând.

Stoian a fost deferit judecării într-o zi ar fi înjurat poporul românesc și pe M. S. Regele, punând între altele că românii nu niște pungăși, buni numai la coarnele plugului, de curvăși, somn și lene.

Martorii, ascultați, aproape 20, mărturisit, cu oarecare ezitări pe partea lor, că da, Stoian a spus lucrurile acestea. Ezitări ale martorilor, le-a adus din partea apărătorului replica:

— Sunt constituiți în bandă pentru a se scăpa de Stoian! Mercuri seara, după încheierea desbaterilor și după ce procurorul — d. Gulunoiu — și-a citit rechizitorul, iar apărătorul — d. dr. Micloși — pledoaria, discursul a căzut în divergență, punând ca Joi să se completeze un al treilea judecător. Prin urmare, Joi dimineața, tribunalul

a judecat iarăși procesul. De astă dată, ezitări ale martorilor au dus la contradicții, iar apărarea a subliniat diferența declarațiilor făcute de martori în cursul instrucției și cele făcute în instanță. Toate acestea au dus la achitarea cu unanimitate a lui Dimitrie Stoian!..

Cazul Epstein

Acest caz se cunoaște. A fost pus în libertate. Pe ce motive, se va vedea. Dar pe noi nu asta ne interesează.

În timp ce Epstein se afla în arest, prietenii lui de inimă și afaceri nu s-au dat înapoi dela încurajare. L-au vizitat la închisoare, îngrijindu-se de apărarea lui. Unul dintre apărători — e ușor de ghicit care — nu s-a dat înapoi dela a-și trimite secretara la închisoare pentru a-i duce un pachet cu alimente... Asta probabil în speranța unui onorar gras. Dar se vede treabă că a uitat că Epstein a dat soției sale să ducă acasă suma de 25.000 lei cu care intrase în închisoare

și că nu și-a lăsat nici un ban pentru cheltuielile mărunte și personale... Însă, în timp ce la Epstein în celulă se perindau prietenii pentru a se „aranja” cu el în caz de „necaz”, la locuința sa era un alt fel de pelerinaj: o serie de avocați români, bine situați din toate punctele de vedere, băteau capul dnei Epstein cu diferite oferte de apărare a soțului ei în condițiuni din ce în ce mai mai avantajoase. Ce să mai vorbim! A fost o adevărată licitație, care de care oferindu-se în condițiuni cari — ca să întrebăm un termen comercial — nu suferă concurența nici sub raportul prețului și nici sub cel al posibilităților de scăpare cu fața cerată!..

Acum Epstein e pus în libertate. Ce va fi de acum înainte, se va vedea. Un lucru constatăm: s'a sfârșit spectacolul degradant al advocaților cari s-au oferit.

Apărătorii lui Epstein și-au făcut datoria, pentru că li s'a cerut. Nu ei trebuiesc condamnați, ci ceilalți, — de cari vorbeam mai sus!..

După Olimpiadă

Ecoul mărețelor serbări sportive dela Berlin, stăruie încă în amintirea multora. De sigur, faptul că românii deabia în ultima zi — la probele de călărie — s'au evidențiat, este pentru noi destul de dureros. Toate — sau aproape toate țările au dovedit calități atletice, doar noi am rămas să ne sbatem în acelaș ucigător anonim de până acum.

Vina însă nu este a materialului athletic uman de care dispunem, ci mai mult a lorurilor sportive superioare, unde domnește aceea incurie și indolență caracteristică tuturor începuturilor. Căci — în general — mișcarea sportivă românească, este la început... de vreo 18 ani și decând s'au pus bazele ei până acum când s'a votat legea O. E. T. R.-ului, domina bunului plac a stăpânit-o.

Desigur, diferitele federații sportive, codase de oameni prea puțin scrupuloși și câte odată chiar prea puțin pricepuși, n'au putut progresa, deși în ce privește fondurile, nu le-au lipsit.

Și totuși n'au progresat, și în competițiile de mare auzgură, n'am reușit nici măcar să facem o cât de onorabilă figură.

Un fapt petrecut la Olimpiadă, ilustrează perfect nu numai indolența conducătorilor, ci și prea puțină disciplină sportivă a reprezentanților noștri.

La concursurile de tir — deși avem cel puțin aci reprezentanți de valoare — concurenții români au fost eliminați dela început chiar, pentru neprezentare.

Cum a „putut deveni cazul” cu neprezentare, nu știm, dar suntem pe drept cuvânt intrigati, deoarece românii au plecat de-acasă spre Berlin și totuși la concursul de tir nu s'au prezentat.

Deschizând o mică paranteză finem să amintim aci și schelăituri în presei din Sărindar în contra Olimpiadei organizată de Germania Naționalistă. Ținem să mai subliniem aci și un articol prin care d. Nicolae Iorga fine — în aceeaș chestiune — isonul Kahalului, blasfemiând Olimpiada.

Ceeace ne miră însă nu este atitudinea antisportivă a d-lui Iorga, ci conglăsuirea lui cu presa jidovească, în contra căreia a luptat și d-sa alături de patriarhul mișcărilor naționaliste d. A. C. Cuza.

(Continuare în pagina III-a)

Despre bârna din ochiul propriu

— Sau când oamenii fac imprudențe —

Întruna din zilele acestea ziarul „Aradi Közlöny” anunțând că Asociația Ziaristilor și Publiciștilor Români din Arad a cerut prietenilor concesiunea teatrului comunal și-a văzut de treabă ci s'a dat de afirmații gratuite și irosiri fără rost.

Întruna dintre altele, că despre această afacere s'a auzit prima dată când a voit să organizeze Aradului, și că atunci s'a vădece e capabilă asociația.

Întruna scribul fără memorie dela ziar, amintim că în „Bravo!” arătat la timpul său motivele care nu s'a putut organiza Aradului, precum s'au arătat și acei cari au pus piedeci. Că ironia deplasată și cu miros parvenitism a autorului, a răfără efect.

Întruna autorul capodoperei din „A. K.” mai spune că „Asociația ziaristilor și Publiciștilor Români din Arad” ar fi o grupare rapidă a oamenilor de pe stradă cari s'au deodată ziaristi, și acum vreau să vă spun că și directorii de teatru. Asociația este o grupare reținută este adevărat. Dar prin temerii ei nu este nimeni cu-

les de pe stradă și transformat ad-hoc în ziarist sau publicist. Toți sunt oameni cu trecut în gazetărie, scrupuloși și geloși de breasla lor, așa că nu ar fi admis alături de ei, foste calfe de perieri (kefekötő) sau foști vânzători de prăvălie, cum au fost admiși nu o dată în redacția „Aradi Közlöny”.

Prin urmare să fim bine înțeleși: „Aradi Közlöny” să nu arunce păcatele proprii în căreia altora, cari până acum i-au considerat — luați fiecare în particular — oameni cum se cade.

Dar de unde provine necazul celor dela „A. K.”? Simplu. Din faptul că „Asociația Ziaristilor și Publiciștilor Români din Arad” a cerut să i se concesioneze teatrul comunal, — care până acum a fost concesionat exclusiv minoritarilor, — pentru a-l utiliza în dezvoltarea programului propus, de a răspândi pe ori ce cale slova și cultura românească.

Vă asigurăm însă că, pe scribul dela „A. K.” nu aceasta-l interesează ci faptul că teatrul fiind în mână românească, trupele minoritare nu-și vor mai putea face de cap prezentând piese cu husari,

cântece ungurești, cu subînțeleșuri și... nu vor mai putea fi în tovărășia artistelor și subretelor din trupa minoritară, provenite din foste manichese și coafeze..

S'a afirmat în repetate rânduri de presa minoritară, că teatrul din Arad — clădirea — e teatru unguresc și că se cuvine de drept trupelor minoritare. Eroare profundă. Clădirea teatrului e proprietatea orașului, iar orașul fiind românesc, — se cuvine ca să fie dat, cu preferință, românilor.

Ori, în urma atacurilor și articolelor insolente ale presei minoritare, — cari au avut caracterul unui șantaj față de primărie — conducătorii orașului trebuie să excludă dela concesionare orice trupă sau petent minoritar pentru a se termina odată cu ei și cu cabotajul lor artistic.

Mai rău...

Unul dintre prietenii noștri, mai rău la gură ca o viperă, auzind de scandalul dela Madár, a zis:

— Îi rău Madár, dar ăștia dela telefoane îl întrec!..

Hălmagiu

— Din partea unui distins preot primim o intîmpinare prin care suntem rugați să precizăm că a-nume cine-i „preacucernicul țap cu barbă”, pentru că să nu fie bănuț vreun preot. Precizăm aici că nu-i vorba de nici un preot întru creștinească lege, ci de un preot al zeitelor Themis și Astreea — zețele legii și dreptății. Acest țap cu barbă, e acum foarte necăjit, dar nu pe noi, ci pe iadă, pentru că la țargul de pe „Găina”, apucând-o setea s'a lăsat adăpată, sub stufisuri, de către un altul, cu bere. Bre, bre, și se mai cheamă că ești român... și-și bate o jidoască joc în halul ăsta de dta?!

— Unei dudu, maaare funcționară, i s'a cam strâmbat gura, și a sosit — cu gură cu tot, la Arad, pentru... „răpălațiile” cuvenite. Odată „răpălită” gura, desigur că va rânji mai bine și mai estetic funcționarilor dela „Mica”...

Brad

— Intre Baia de Criș, Arad și Deva circulă cunoscutele autobuse ale societății anonime în doi: Adam Sebastian și Gabor Petru. Și circulă autobusele aceste, ceva de speriat, tot la oră fixă, adică dimineața la 6 pleacă din Baia de Criș. Dar dacă păcatele te pun să nu fii la 5 la locul de plecare, te-ai ars, căci locurile sunt ocupate cu două zile înainte, de cutare cărnățar, după care trebuie să mai aștepte 15—20 minute după ora de plecare. De altfel personalul acestor autobuse e de o politeță vecină cu a locuitorilor din Bucureștii No. 2, — din apropierea Bradului, iar ca să-i zicem pe nume, — adevărată țigănie!

— La matchul de wolley-ball din Gura-barza de ce n'a îmbrăcat toată echipa funcționarilor tricoul de sport?

— Studenții obișnuiesc să facă furcicandine seara, pe corso, primind o celebră pereche amoroasă cu melodia „Geloze”.

— Din proiectul de parc a ieșit un țarc de oi. Punctul de atracție a grădinei îl formează fauna (jîdăncile dela tenis peste zi și țigăncile de pe celebrul dig peste noapte) și flora (buruienile primăriei).

Revanșa Negusului

Înainte de alergarea la 400 m. dela Olimpiadă, la care printre alte națiuni erau reprezentați și italienii, un neamț al dracului a lansat svonul:

— Măine vine la stadion Negusul...

— Ei, ce să caute negusul la Olimpiadă?

— „Vrea să vadă pe italieni... fugind...”

Puterea obicinuinței

Un cunoscut casier burlac din Arad, a uzat și el de dragostea tarifată. După ce a terminat și plătit, se adresează femeii:

— Te rog o chitanță și 3+2 lei aviație timbru de factură...

Servitoarele de azi

O cucoană caută servitoare. Se prezintă una care ar corespunde cerințelor, dar cere 600 lei pe lună.

— Ce? — se scandalizează cucoana noastră — 600 lei pe lună? Eu mă ocup de bucătărie și fac de mâncare.

— Da, — zise servitoarea — atunci îmi trebuie 700 lei pe lună...

Vin minișan, 10 Lei kgr., 1 pahar de bere 5 Lei, mâncări mai
eftine
la **Restaurantul București,**
Arad, Piața A. Iancu 10. Proprietar: Traian Cristea

Un cap și-o căciulă

Luni în gara Dezna — de pe linia C. F. Șebîș—Moneasa — s'a prezentat la șeful gării, la d. Pozna, pardon Pugna, un student care pe baza carnetului de călătorie CFR a cerut un bilet cu reducere pentru Șebîș. Șeful gării d. Pozna, pardon Pugna, a refuzat să-i dea bilet pe motiv că nu e vizat carnetul. Ori carnetul era vizat.

În biroul gării mai era și un controlor (zice-se) al CF Șebîș—Moneasa, un domn Cizmaș care susținea și el că nu e vizat carnetul, deși posesorul dovedea „negru pe alb” contrariul.

Atunci călătorul a scos bilet întreg dar, ajuns la Șebîș a luat pe împiegatul de serviciu al CF

Șebîș—Moneasa și s'a dus la șeful gării CFR care a constatat că, carnetul era vizat și în consecință posesorul lui, avea drept la reducere.

Prin urmare d. Pugna și d. Cizmaș au dat dovadă că nu cunosc instrucțiunile relative la carnetele de călătorie. Vorba aia: La așa șef, așa controlor. Sau cu alte cuvinte: La capul lui „don șaf” Pozna, pardon Pugna... un cizmaș... Ș'apoi călătorul să nu se supere, dar Cizmașul controlor se pricepe mai bine la împușcarea... șoarecilor, — iar Pugna la împachetarea registrelor în drapelul național, — decât la examinarea carnetelor...

Farmacia Kárpáti

Mare asortiment de medicamente Arad,
Calea Radnei, colț cu gara Arad-Podgoria

Iarăș limba română

La sediul oficiului romano-catolic de ajutorare a săracilor, am citit următoarea inscripție:

„Serviciul de îngrijorare a săracilor. Caritas. Orele oficiale...”

Dat fiind că asociația „Caritas” lucrează mână 'n mână cu „Oastea Domnului” condusă de părintele C. Turicu, fost profesor de română, credem că s'ar cuveni o inscripție mai... românească.

Plimbări lungi

Amicul nostru I. P. — cel mai cu greutate ziarist din Arad și județ — vorbea într-o zi cu o domnișoară.

— Domnule Pogana — haiti! că-i spuserăm numele — îți plac plimbările lungi?

— O! Da! nespuse de mult, răspunse plin de nădejde amicul nostru.

— Atunci... poți pleca. Eu nu te rețin, țâșni replica domnișoarei.

Primăria Municipiului Arad

Publicațiune

Se aduce la cunoștința celor interesați, — că Primăria municipiului Arad, —

în ziua de 4 Septembrie 1936, ora 11 a. m.

va ține în biroul Serviciului economic, camera Nr. 59, a doua licitațiune publică cu oferte închise și sigilate, pentru aprovizionarea Fabricii de gaz a municipiului cu 1030 tone cărbuni de piatră pentru fabricarea gazului.

Licitațiunea se va ține în conformitate cu art. 88—110 din legea contabilității publice și potrivit normelor de licitații în vigoare.

Ofertanții cari vor participa la licitațiune vor depune odată cu oferta (care se va înainta în dublu exemplar) și garanția provizorie de 5% din valoarea furniturii, în recipisa Casei de Depuneri și Consemnațiuni. Oferta se va face numai în conformitate cu caetul de sarcini și condițiunile speciale, cari pot fi văzute în camera Nr. 59 a primăriei, ori la Uzinele municipiului.

Arad, la 12 August 1936.

Primăria municipiului Arad
Nr. 22.105—1936.

Nădlac

— Unii dintre jidani dela cari pe tot locul fac caz de patriotismul lor, cu ocazia colecte, făcută prin comuna, toate că sunt milionari, abia dat, împreună, cinci măști mele de grâu, pe această seamă timp ce un singur om, sub sapă de ani de zile unele din leprele galițiene, a donat, simțind alături s'a adunat dela ei jupâne Gabor, alias Khon, tot mai crezi bun... patriot?

Consilierul despre care scriam în numărul trecut o cheamă cu ceva unsoare de porci mame ne roagă să arătăm că el nu a descoperit o contrabandă astfel de unsoare, nu a vădit. Rectificăm.

— Despre subprimarul Căsky, atât timp cât cei ce, trece n'o fac, nu ne vom mai ocupa. Așa, pentru a nu bate apăsătoare!

— Scandalurile și dezordinea precum și afacerile „personale” se țin lanț la uzina „Electro S.A.R.”. Bravo! Numai că alături nu trebuie să vă mai plănuieți că afacerile merg prost. Cu îngemănări ca Drasziyl și Hars, se care încasează o leafă pe care n'o merită, e bine că sumele unde sunteți acum, adevăratul falimentului...

— Abonaților, în restaurant abonamentul li-se pune în vedere să-l trimită prin mandat poștal, pentru că le vom sista trimiterea...

Copiii de azi

Înaintea examenului de geografie, părintele vrea să-și minimeze odrasla la geografie care rămăsese corigent:

Părintele luă un atlas și întrebă:

— Poți să-mi arăți unde-i ridul?

— De putut nu-ți pot arăta schimb îți pot spune cum trupele comuniștilor și altele neralului Francol...

În luna de miere

Ascultă dragă — zice batul — dacă vreodată vrei 'nșeli, te rog să mă previi.

— Acuma-mi spui? întrebă fluz nevastă.

Redacția nu ia în considerare nicio corespondență misă neșemnată.

Prevăzător

Un evreu — păcatele tinerețe — din vina lui, nu putea să-și odiaslă pe care s'o măști și el.

Odată, călătorind cu neșă, a întâlnit în tren un călător care i-a prezentat pe dna o secretara lui, gândindu-se că ar putea să ceară ajutorul.

Zis și făcut. Evreul l-a pe căpitan la același hotel plecat pentru două ore în sfârșit pe căpitan să nu zăreze a se bucura de „dactilografa”.

După două ceasuri de tentalice, se întoarce acasă găsește pe capitan în odăvestii lui. Ca să se răsbună, i-a amintit celui de 'nșelat că... „dactilografa” putea să fie bolnavă.

— ... ei și? răspunde nădărmul calm, am fost destul de văzător ca să folosesc zervative...

Laca

Ion Tancu, feciorașul
Place-i țuca ca și cașul.
Numai Pilul de n'ar fi
La nimic nu s'ar gândi
Căci mândruța lui cea dragă
Nu mai tace, nu-l mai lasă,
Litru 'ntreg să îl sufuce
Și la horă să s'apuce.
Și în graba lui cea mare
Toate pahărele zburară
Alt fecior, mai năsdăran,
Svelt, înalt, ca un mocan,
Înainte i-a pucat
Și drăguța i-a furat.
Eu Moleriu, mă numesc
Și ca mine nu găsesc.
Cine 'n lumea asta mare,
Are glas ca-l meu de tare?
Știu eu doară să horesc
Pe fete să păcătesc
I.D.U.-dă cel viteaz,
Fecior bun, puțin cam treaz.
La luptă dreaptă? a plecat
Și pe Vanci o aruncat.

picher tare

de Gheorghe Duican din re-
unea Șimandului. Asta, taie și
ânzura în subalterni și 'n toți
menii mici cu care vine în
ingere. Credem că ar trebui
se tempereze, până nu-i dăm
vileag toate faptele ce le-a
mis.

ce economie

Unul dintre bogătașii și sgârceții
radului — care a cerut primăriei
i reducă cu 100 lei lunar taxa
e vamă după căruța cu lapte —
ergea zilele trecute cu pași mari
e stradă. Cineva-l vede și-l în-
eabă:

— De ce faci pașii așa mari?
— Ca să nu mi se rupă tălpile
e ghete așa iutel.

Astra" — 75 ani — Blaj

În zilele de 12, 13 și 14 Sep-
embrie are loc la Blaj, a 75-a
anare generală a „Asociațiunii
ntre literatura și cultura popo-
lui român Astra”.

Firma

S. Kelly

Autoservice secția: foto-optică
Arad, Str. Alexandri No. 1.

ine mă! Nu vă e rușine?

La Miniș este o cooperativă vi-
olă a cărei firmă este următo-
a: *Cooperativa viticolă „Dealul
nii” Depozitul pioniei Statului.
Allami borpincészet lenakata —
nii-Arad.*

Îne mă blambecilor, nu vă e
ine ca pe o hârtie care pleacă
a o întreprindere a statului, să
ebuințați ungureasca?
au fiind la pivnițe, sunteți toată
i beți și nu vă dați seama de
stiele pe cari le faceți.
tiu, firea-li să fiți de incon-
nți!

Mulce vezi umblând a bolânda pân la-
ră. Și pă minie mor dus păcacile că noi zișe
mai binie la balul gila Sântămărie gin Șei-
cin și am văzut două fece strofocace care
nor, vrul să jioace cu fișiori giaclo că nau atâta
avere cât au iele. Mam mnerat io mult gi
așe prostien capu lor că dară iele is dom-
nișioarie și umblă la o ișcoală inge invață
cum să fașie sosu la carnia gi pui. Mâncalear să le mânșe
nările că mai binear invăța cum să să poarce cu uoamini
să nu pășască ca cantorul șiela care o vrul să margă la
Șăpreuș să cânce o prișează și oncărcaț coșia cu nișcie
domnișori gi când or agiuns în mejlocu Ceuzului so îmbur-
dat coșia în apă gi cantloru o pierdut nocile gipă carie o
trăbuit să cânce prișeazăna. O fost cantoru iesta cu nince
da tât lontrecut popa pocăișilor gila Gurba care so pus să
boceze pă pocăiși în Ceuz aclo inge o fost pod. Șapu o dat
cu bgieși pocăiși pă carie io bocezat tât ge stâlpi podului
care or rămas în apă gi pocăiși or căpătat radaș păslă bo-
cez și căceo spărtură la căpățină. Vaș mai scrie io mulce
numa nu so fierț până amu răcia gi prunie și așie cu gru-
mazu uscat nu poci scrie, că amu îi mai rău că nis întră
răcii, șeie gin anu trecut so gătat și șeia gin anu ăsta nui
fiartă. Apu șie să fași mai rabzi o fără mai sudui pă așeia
șe nu or frămis abolimentu la foaie.

Al vosu
Iuân Nojiță

Lașitate

— Dragostea mea dulce, tare
sunt îngrijorat: nu îndrăznesc să
mărturisesc tatălui tău, datoriile
mele!...

— Lași mai sunteți voi bărba-
ții! Nici tata n'are curajul să-ți
mărturisească datoriile lui!...

Mica diferență

La o întrunire feministă, una
dintre guralive, perora:

— Este timpul să dobândim și
noi femeile drept de vot. Noi sun-
tem, în privința intelectului egale
bărbaților, iar în privința fizicului
ne desparte doar o mică dife-
rență...

— Trăiască mica diferență, iz-
bucniră puternic, câteva glasuri,
din asistența absolut feminină.

Un impiegat tare

este d. Rusanda din gara Ghio-
roc, care 'n virtutea nu știu căror
puteri invizibile, își bat joc de
lume și regulament, spre mărirea
și urgisirea sa din partea femeii-
lor. Dar să povestim un caz, is-
vorât din bogata fanfanie „iro-
nistă” a d-lui impiegat Rusanda.
Într'una din zile, la ghișeu de
bilete s'au prezentat două femei
cerând bilete pentru Arad. D.
Rusanda le-a dat, dar când au
voit să se urce în tren, le-a oprit
pe motiv că nu permite art. 11
din tariful local, ca femeile să
urce coșuri cu fructe. Ori artico-
lul 11, prevede cu totul altceva,
decât să oprești pe o biată vâ-
duvă, care a adus în cap 3 km.
un coș cu fructe de vreo 35—40
kgr. să se urce cu el în tren.
Oare cum se chiamă treaba asta
dile Rusanda, nu bătaie de joc
pentru că ești din aceeași comună
cu femeile și vrei să le arăți că
„cine mi-s io”?

Minciuni

— În aerul din Arad, nu există
nici un fir de praf

— În procesul Stoian, șoferii au
căutat să facă depoziții favorabile
acuzatului.

— Epstein e grozav de trist
pentru că a fost pus în libertate.

— D. dr. Sany Pop, n'a luat
nici un onorar pentru apărarea
lui Epstein.

— Nimeni n'a vizitat pe Epstein
la închisoare.

— Controlorul dela Chișineu-
Criș și-a ras mustața și s'a lăsat
de... vânatoare.

— Gurban din Vața e în cele
mai bune raporturi cu studenții.

— Baia de Criș nimeni nu se
mai ceartă.

— Societatea de telefoane nu
lasă nici o stradă nereparată.

— La strandul din Arad nu se
mai face nici un pic de dragoste,
băieții și fetele, domni și doam-
nele nu mai caută locurile ascunse
ci stau cuminte în văzul tuturor.

— Pe piață, toate alimentele
s'au eștinit, în urma inițiativei
luate de soc. „Zarzavatul” și de
Luttwack & Co.

**Fiecare colaborator răspun-
de pentru cele ce scrie.**

Colțul lui Mitică

Eternul nostru amic Mitică Băr-
fescu, se complăce primăvara
vara, toamna și iarna — într'o
desăvârșită beatitudine.

Într'o zi pe stradă se 'ntâlnește
cu Petrică:

— Ce-i cu tine măi Mitică, de
ești așa de mahmur?

— Păi, m'am sculat mai obo-
sit decum m'am culcat.

— Cum asta?

— Am visat că lucram câte 18
ore pe zi.

După Olimpiadă

(Urmare din pagina 1-a)

**Probabil d. Iorga, nu vrea
nici decum să înțeleagă, că
înfrățirea popoarelor poate fi
mult, chiar foarte mult, cimen-
tată prin acele întreceri spor-
tize, la care participă întreaga
lume civilizată.**

**În orice caz însă, deodată
cu punerea în aplicare a legii
O. E. T. R.-ului, organizarea
sportivă a tineretului întră sub
oblăduirea unei oficialități care
trebuie să se dovedească înfe-
legătoare și activă. Căci spor-
tul, este unul dintre cele mai
cu rezultat mijloace de pro-
pagandă.**

VLADIMIR BARBU

Consultație

Doctorul: Să n'ai nici o grijă.
Înainte cu 2-3 ani și pe mine
m'a lovit boala asta și vezi m'am
vindecat...

Bolnarul: Atunci fii bun dă-mi
adresa doctorului care te-a tratat!

Ai auzit că...

...un finăr învățător se pricepe
de minune la „unsul” bărbaților
și vindecarea femeilor pe cari le
vizitează — dupcum a dovedit nu
de mult?

...în războiul spirițiștilor din
Bonțești, s'a înregistrat un mare
număr de răniți, dar nici un mort?

...La Șepreuș o femeie grasă
ca un fir de ață cu nod la mijloc
în loc să meargă la lucru, mai
vrea să stea în stradă pudrată,
rujată fabricând minciuni?

...o altă femeie din Șepreuș, la
„troacarul” de cânepă și-a pus
și-o aripă, pentru a-i fi mai ușor
zborul când i se vor împlini pă-
harele?

...un finăr student a fost pe la
Sovata în fovărășia unei domni-
șoare de 50 ani?

...primarul din Pleșcuța, a fost
căutat toată ziua dar n'a fost aflat
pentru că avea de lucru în buru-
ienile din fața primăriei?

...calfa de popă dela Hălmăgel
și-a băgat un ucenic cu care face
practică prin „Spaler”.

...Buinițele din turnul biserici
unite din Ștein, mușumesc unui
dascăl pentru ținuta sa rezervată
și-l asigură de întreaga lor stimă
și considerație?

...Toni lui Țilindăr din Igrăș a
lansat moda ca bărbații să aducă
apă dela arlezică, modă „purată”
numai de el și de primar?

Să îi sănătoasă

O cucoană din județ, rea de
muscă, înainte venea tot des pe
la Arad. În timpul din urmă însă,
vizitele au fost grozav de rare.
Cauza? Cucoana începuse să-și
țină oalele pe parii unui gard din
sat. Dar bărbatul a aflat și i-a cam
făcut vânt.

...Apoi nu-i nici un rău în
asta, poți să vii iarăși la Arad, să-
nătoasă să fii, că „faină” ești!

Francisc Gartner
sculptor și tâmplar
Execută totfelul de mobile, vitrine, lucru de
clădire și de tâmplărie, eștin și prompt
Arad, Strada 29 Decembrie No. 8.

**Cel mai bun izvor de lemn de construcție pentru
case, garduri, moară etc. și de foc se află la firma**

Iuliu Abel

comerciant de lemne Arad, Piața Ștefan cel Mare
lângă Direcția CFR. Prețuri reduse. Încercați și vă
veți convinge. — Telefon 320.

BRAVO ORADEA!

— Societatea „Consum” — Ruletă la „Crișana” —

Este arhicunoscut faptul, că funcționarii publici, în marea lor majoritate, sunt oameni umili, cari abia-și câmpesc nevoile, de pe o zi pe alta, din salariul de mizerie pe care statul li-l plătește destul de neregulat. Din cauza aceasta acești umili salariați ai administrației statului, nu se pot îmbrăca așa cum trebuie, nu se pot hrăni în-deajuns și nu-și pot crește copiii — viitorii apărători ai țării — după cum cer regulile igienei. În starea mizerabilă în care se află, ar fi normal — fiți atenți: ar fi normal — să fie ajutați de toată lumea. Nu este așa, căci se găsește — cum s'au găsit întotdeauna — hiene cu chip de om, cari să jefuiescă pe bietul funcționar și să-i fure, sub o formă sau alta și din mizerabilul salar ce statul i-l servește așa neregulat cum știm cu toții.

Astfel de hiene s'au constituit în bandă și s'au botezat pompos „Consum” societate pentru cumpărarea în rate. Ce-i mai frumos decât să-l ajuți pe omul necăjit? Și „Consum”-ul Orădan și-a propus lucrul acesta. Dar că și-l-a propus nu este de ajuns. Să vedem și cum îl realizează. Ei vedeți, asta e altă socoteală!

Întâi și 'ntâi, ca să intri membru la „Consum” trebuie să ai... ochi simpatici, apoi doi prieteni cu si-

tuatie și garanță ca să-ți gireze cambial și tocmai pe urmă vine un interogator mai abilitat ca'n Germania când caută să vadă dacă n'ai avut jidani printre strămoși! În fine, după ce ai terminat cu toate aceste și te vezi cu carnetul de cumpărare în buzunar, te duci ca omul să-ți cumperi ce-ți trebuie. Iți sucești gâtul pe străzi căutând prăvălii înserise la „Consum”. Intră. Prima surpriză: prețuri fixe și scumpe foc. Dar comerciantul, te ungă la suflet și fiindcă ești funcționar public, îți face 5% reducere asupra prețului. Târgul e gata și scoți carnetul. Comerciantul serie valoarea cumpărăturii, iar pentru cheltueli de manipulație, mai adăugă 7—9% din valoarea mărfii cumpărate. Cu alte cuvinte comerciantul ți-a scăzut 5%, dar ți-a adăugat 7—9% și în felul acesta tu funcționar sărac, plătești marfa în 6 rate, dar o plătești mai scump cu 2—4%, bani cari se duc în casieria societății. Asta e „Consum” și așa ajută banda constituită în societate funcționarii publici din Oradea!

Ce-i la „Crișana”?

Svonuri sedicioase circulă prin oraș șoptite la ureche, din om în om: că adică la clubul „Crișana” ar fi început să se joace iarăși la ruletă, unde ca și în trecut, se

pierd și se risipesc sume mari de bani.

Nu știm mijloacele și intervențiile prin ajutorul cărora conducerea clubului a reușit să eludeze legea, care interzice categoric orice joc hazard.

Constatăm numai, că reînceperea jocului de ruletă la clubul „Crișana” e o bătaie de joc la adresa legilor acestei țări — jefuită de atâția — și o veșnică tentație pentru mânătorii de bani publici și particulari, precum și pentru susținătorii de familii.

Încrezători în autoritățile competente, le cerem să ia măsuri urgente, ca tripoul dela „Crișana” să fie închis, iar banda de tripotari, trimisă la răcoare.

Așa da!

Fosta baie „Diana” a fost dărâmată, iar municipiul a parcelat locul, creind o serie de loturi pe cari le-a vândut. Foarte bine, de ce să fină primăria un loc viran care nu-i aduce nimic! Da, dar vânzare are un cântec, executat în surdină și ascultat numai de o serie de cucoane — apropiate primăriei — cari după ce cântecul s'a sfârșit, s'au frezilat cu câte-un lot trecut în proprietatea lor!

Frumos cântec, nu?

Porcăriile măcelarilor arădani

În ședința comisiei interimare de Marți, măcelarii au cerut lăsarea liberă la vânzare a cărnii de vițel și majorarea cu 4 lei la kg. a cărnii de porc. Li s'a respins cererea, admitându-li-se o majorare de 2 lei la carnea de vițel. Dar măcelarii n'au fost mulțumiți și au declarat greva, fapt despre care au voit să anunțe Joi primăria, dar n'au găsit nici un primar acasă. Prin urmare, Vineri orașul a fost fără carne. Tot în aceea zi, la comisia interimară s'au prezentat iarăși măcelarii cerând din nou majorarea prețurilor și comisia a admis majorarea cărnii de porc cu 2 lei la kilogram și carnea de vițel cu 1 leu la kilogram. Notăți, că în ce privește carnea de vițel este a doua scumpire în decurs de o săptămână. Cu toate aceste măcelarii nu au fost mulțumiți, ci au declarat că mențin greva până când primăria le majorează și prețul la carnea de vită. Reprezentantul Camerei de Comerț, care reprezintă interesele comercianților și deci și a măcelarilor a fost contra majorării, fiind de părere că înainte de a se majora prețurile, primăria să se informeze asupra prețurilor din județ și numai după aceea și în raport cu acele, să fixeze prețul cărnii la oraș. Măcelarii s'au opus și au cerut majorarea ceiace li s'a și admis cum am arătat mai sus. Nu facem aci nici un comentariu, ne rezervăm acest drept, pentru partea finală a acestor șire, după ce vom expune și partea a doua a chestiunii...

Tot în ședința de Vineri a comisiei interimare, d. dr. Popovici, șeful serviciului veterinar, a adus

la cunoștința primăriei că dela măcelăria Koch, a trebuit să confişte carnea dela o vită întreagă pentrucă a fost stricată și un regiment din localitate a refuzat s'o primească pentru hrana soldaților. Apoi, dela măcelăria Iosif Eisele, a trebuit confiscată carnea din 4 porci, tăiați forțat din cauză de boală, carne pe care măcelarul a încercat să o pună în vânzare. După aceste două cazuri, d. dr. Popovici mai spune că s'a confiscat carne stricată sau tăiată clandestin dela următorii măcelari: Herman Heiszler, Petru Mojin, Koplik, Alexandru Potaki, Korfanti, Gheorghe Sala, R. Guthir, v. I. Kohn Ignatie și Veronika Kopán.

Va să zică ce spune medicul veterinar? Că măcelarii de mai sus, au fost prinși că au pus în vânzare carne stricată sau tăiată clandestin. Aceștia au fost prinși deci s'a constatat precis vinovăția lor față de sănătatea consumatorului precum și sustracțiunea taxelor ce trebuia să le plătească orașului. Dar ceilalți cari n'au fost prinși, câți vor fi? Cine știe!

Ei bine, în cazul-acesta pretențiunile măcelarilor de a li se majora prețul cărnii sunt izvorâte din pofta de a jefui, de a fura pe consumator. Și nu putem înțelege cum comisia interimară se lasă dusă de nas de această bandă de jefuitori, admitându-i toate poftele

de hoție în dauna bietului consumator căruia i se iau trei prețuri pentru carnea stricată ce i se dă să o consume. În arma acestor fapte care arată disprețul măcelarilor îmbogățiți — aproape toți cu case, cu automobile și grași ca niște porci în ajunul Crăciunului — față de bietul consumator, primăria în loc să le admită urcări de prețuri, ar trebui să-i dea în judecată pentru speculă, pentru furt calificat, pentru otrăvire și ca urmare să le închidă dughenele. De seama consumatorilor, primăria să taie carne în regie proprie. Bandiții aceștia, numiți măcelari, ar trebui atârnați de gât în cuiele în cari ei atârna vitele pe cari le taie. Ce e prea mult, e prea mult. Și măcelarii au jefuit cât au voit populația. Acum le trebuie și grevă. În loc de grevă să li se retragă dreptul de vânzare, sau să li se spargă prăvăliile, ca să se sature de grevă...

Bdul Carol 12, — este adresa redacției și administrației „Bravo!” începând dela 1 August 1936.

Delicii casnice

Nevasta către bărbat:
— Te speli a doua oră pe picioare luna asla... Ai o amanță!

Atențiune către domnii directori de toate categoriile:

Ladislau Nánassy lustruitor, zugrav și vopsitor de mobile.

Primește orice lucru pentru vopsit. Arad, Piața Avram Iancu 12.

Preț eftin!

Preț eftin!

Unui arbitru de fotbal

Cu ceasul'n mână tu nu știi
Minutele cum se strecoară
Căci noțiune de timp nu ai
Sau nu cunoști la minutară

Ai arbitrat cum niciodată
S'a pomenit să arbitreze:
Făcând din fluierul tău drog
Doar publicul să se distreze

Un domn

advocat din Ineu, încurajat de buzunarele „iorghiste” ale elilor săi, a fost silit să candideze mai deunăzi, la alegerea de mar din Șicula, crezând că doar, va da lovitură la lada de bani. Spre nenorocul lui și regretul Șiculanilor a căzut cu trăsura înșă drept mângâiere sătenii promis, că-l vor pune „polițist” de poartă sabie și mai fașșperțuri cu toba.

Numai adevărul nu...

Ziarul „Curentul” explică trei coloane pentru ce vaită nu răspund la întămpinările rului România Nouă. Cum asta?

Khon îi spune lui Grün:
— Pentruce tolerezi ca Schur să răspândească despre tine felul de minciuni?
— Puțin îmi pasă — zice Grün — numai adevărul să nu-l spargă!

Nu se poate lăsa...

Pentruce nu procedează guvernul la efectuarea alegerilor administrative?

Blau se întâlnește cu Gelu Plii, ce căldură teribilă! Așa buri să ne scaldăm.

— Nu obișnuiesc să mă scald în apă caldă.
— Pentruce?
— Fiindcă, dacă încep odăla mă mai pot debarasa de obicei.

Definiții moderne

Sărutare: o cerere adresată jului de sus, ca să știi dacă dela mijloc este liber.

Palmă: dar între vii.

Cal: motor cu balegă.

Păpă: un nume amical, pe copii îl dau bărbatului mamei.

Bis: adverb fără sens pe la bărbai cari au trecut peste ani.

Fidelitate (în căsnicie): o cărime grozavă, cu interzicte de-a te scărpină.

Iubirea: prostia în doi.

Câine: animal ce-și câștigă tența dând din coadă.

Amorul: un furuncul care cepe la inimă și se sparge pe pat.

Poșta redacției

G. S. — Scuzați, dar părătreceți pe la noi, nu se mablică nimic.

Bravo!

apare în fiecare săptămână

Director:
SIMION MICLEA

Redacția și administrația
Arad, Bdul Carol No.